

Wie zou niet wenen?

De ernst van seksueel misbruik

ds. F. Mulder,
voorzitter van de
Commissie van
Advies

Wie zou niet wenen als je regelmatig berichten leest over seksueel misbruik en/of seksuele intimidatie. De gevolgen hiervan zijn zo ingrijpend. Slachtoffers (mannelijk en vrouwelijk) kunnen er jarenlang mee te kampen hebben.

In het verre verleden leefde onder ons nog weleens de gedachte dat seksueel misbruik alleen in de 'boze wereld' voorkwam. Inmiddels is deze gedachte door de feiten achterhaald. Het wijzen met een beschuldigende vinger naar andere kerkverbanden kunnen we beter nalaten. Cijfers van op dit terrein werkzame instellingen laten helaas zien dat dit kwaad nauwelijks te beteugelen valt. Ook in Gods Woord kunnen we hiervan schrijvende voorbeelden lezen. Het is en blijft een groot kwaad als een ambtsdrager, of iemand anders die in de kerk een bepaalde (gezags)positie heeft, grensoverschrijdend gedrag vertoont.

Op de agenda

De kerk heeft hier te doen wat in haar vermogen ligt. Het zou goed zijn als kerkenraden deze problematiek wat hoger op hun kerkenraadsagenda zouden plaatsen. De kerkenraad draagt verantwoordelijkheid voor alles wat zich in en rond de kerk afspeelt. Kerkenraden zouden zich moeten afvragen of het niet verstandig zou zijn om een protocol vast te stellen hoe met deze problematiek wordt omgegaan. Dit protocol kan de kerkenraad opnemen in de kerkbode of plaatsen op de eigen website. Angst dat hiermee iets wordt losgemaakt wat we niet willen (weten), mag hier niet leidend zijn.

Iemand aanwijzen die op dit terrein deskundig is, is ook een mogelijkheid. Het geeft slachtoffers vertrouwen in de kerk(enraad). Men voelt zich serieus ge-

Het mocht ons voortdurend gebed wel zijn of de Heere ook op dit tere terrein Zijn opzicht over onze gemeenten zou willen houden. Bovenal of Hij door Zijn Goddelijk opzicht een ieder van ons voor het kwaad van misbruik wil bewaren.

nomen waardoor men vaak toch de stap durft te zetten om te vertellen wat er is meegemaakt. Het kan ook een belangrijke rol spelen in het verwerkingsproces. Slachtoffers kunnen het misbruik dan ook beter een plaats geven in het leven. Als we zelf (gelukkig) nog niet met dit grensoverschrijdende gedrag te maken hebben gehad, kunnen we ons nauwelijks voorstellen wat de psychische en/of lichamelijke gevolgen voor het slachtoffer zijn.

Ook in de prediking mag deze problematiek niet verzwegen worden. Hoewel de prediking over het zevende gebod daar bij uitstek een goede gelegenheid voor biedt, kan dat ook heel goed bij het vijfde gebod. Verschil in leeftijd en/of het uitoefenen van gezag op een jongere gaan in de praktijk met seksueel misbruik en/of seksuele intimidatie nogal eens samen op. Het behoeft geen betoog dat in dergelijke situaties ook andere geboden worden overtreden. Zonder volledig te willen zijn

is ook het negende gebod (het geven van vals getuigenis) aan de orde.

Commissie van Advies

Een aantal jaren geleden heeft onze Generale Synode voor deze problematiek een commissie ingesteld. Deze 'Commissie van Advies inzake seksueel misbruik' (CvA) is bevoegd voor kerkelijke en/of pastorale relaties. Het gaat dan over misbruik door een ambtsdrager (diaken, ouderling of predikant), of door een andere gezagspersoon in de kerk, zoals een kosten, een organist of een leidinggevende van een vereniging.

De commissie is er dus niet om te adviseren bij seksueel misbruik tussen gemeentelieden onderling, waarbij geen ambtsdrager of kerkelijk leidinggevende is betrokken. Dit betekent overigens niet dat de kerkenraad hierin geen taak heeft. Zij heeft het opzicht over de gemeente en de handhaving van Gods heilige geboden. Op de website www.gergeminfo.nl kan men lezen hoe de Commissie van Advies is samengesteld. Ook is aangegeven op welke wijze de commissie kan worden ingeschakeld. De commissie functioneert volledig onafhankelijk. De leden van de commissie zijn zich ervan bewust dat men met zeer vertrouwelijke gegevens omgaat. Het voorkomen van verdere beschadiging voor slachtoffers en door daders heeft hoge prioriteit.

De Commissie van Advies is samengesteld uit deskundigen vanuit meerdere disciplines, dus uit mensen die vanuit verschillende invalshoeken met deze problematiek in aanraking komen. Na een traject van hoor- en wederhoor kan de commissie de kerkenraad helpen om in een zogenaamd 'Verslag van bevindingen' een zorgvuldig afgewogen beslissing te nemen. Dit verslag wordt toegezonden aan de kerkenraad, de aangeklaagde en het slachtoffer. Overigens kan de commissie alleen adviezen geven. Het is de kerkenraad die het laatste woord geeft. Is een slachtoffer het met de genomen beslissing en/of maatregel niet eens, dan is er een beroepsmogelijkheid (de classis).

Weerhoudende genade

Het mocht ons voortdurend gebed wel zijn of de Heere ook op dit tere terrein Zijn opzicht over onze gemeenten zou willen houden. Bovenal of Hij door Zijn Goddelijk opzicht een ieder van ons voor het kwaad van misbruik wil bewaren. Een mens is zonder Gods weerhoudende genade niet tot veel, maar tot alles in staat. Genade zal dit alleen maar doen beamen.